

Морета-та, кои-то заобикалят Евр. Турция намѣсти доста я врѣзватъ, та правятъ много заливи, отъ кои-то по-забѣлжителни сж: Саросский, Солунский, Волосский и Артенский. Най-добри-тѣ пристанища сж: Цариградско-то и Варненско-то. Слѣдъ тѣхъ идатъ Бургаско-то въ Черно море, Родостенско-то (текирдагъ), въ Мермерно море, Енеско-то, Дедеагачско-то, Портъ-Лагоско-то и Кавалско-то въ Архипелагъ. Антиварско-то и Драченско-то въ Адриатическо море.

Откъмъ суша-та на сѣверъ, по край Дунава, Евр. Турция е оградена съ яжки твърдини: Видинска-та, Никополска-та, Русчушка-та, Силистренска-та; Варненска-та на Черно море и Шумненска-та близо при прохода, който води отъ с. къмъ ю. прѣзъ Балкана; Нишека-та на с.-з. и други нѣкои по крайща-та на Сърбия и Босна.

Повърхнина-та на Евр. Турция е изобщо повече-то планиниста, а особно южна-та ѳ часть.

Откъмъ сѣверо-западъ единъ клонъ отъ источни-тѣ Алпи изъ Австрия, влиза въ Евр. Турция подъ общо име *Динарски алпи* съ най-високъ клонъ *Шаръ-планина* (Чаръ-дагъ), раздѣля се на много клонове, отъ кои-то по-главни-тѣ два по-на югъ зематъ посока: единъ успорѣдно съ Адриатическо море къмъ ю. подъ име *Пиндъ* (мецова), а другъ къмъ ю. - и. до Архипелагъ подъ име *Родона* (Доспатъ-Балканъ). Откъмъ сѣверъ другъ единъ клонъ се отдѣля отъ Карпатски-тѣ планини, при Желѣзни-тѣ врата, пуца се южно прѣзъ Сърбия и при Нишь се завива направо къмъ и., та подъ име *Коджа-Балканъ* (Стара планина) съ най-високъ връхъ *Мара-Гидия* (2800 арш. вис.) надъ Калоферъ, свърша се до Черно море съ носъ *Еминеданъ*. Той дѣли Тракия отъ България. Между ходи-тѣ на Стара планина по-сгодни сж: Берковеский, Врачешский, Габровский и Шуменский; а най-мъчно се прѣминуватъ Етрополский, Троянский и Сливенский. На ю.